

Entreerecht

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, bij de commissie ingekomen op 12 juli 2014, is appellant in beroep gekomen van een beslissing van verweester van begin juli 2014, waarbij is besloten dat appellant minder dan 50% van zijn lessen binnen de structurele formatie diende te geven in de bovenbouw. Op grond van deze lessentoedeling kon appellant, zoals verweester hem bij brief van 9 juli 2014 meedeelde, niet promoveren naar een LD-functie. Van verweester is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Appellant heeft bij e-mail van 13 september 2014 nog twee nadere producties overgelegd. Op vrijdag 19 september 2014 is het beroep ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Daarbij waren aanwezig appellant, vergezeld van zijn gemachtigde mevrouw mr. drs. Verweester werd vertegenwoordigd door de heer drs., rector. De gemachtigde van appellant heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten.

Appellant werkt sinds 1988 als eerstegraads docent geschiedenis op het college. De afgelopen 10 jaar heeft hij onafgebroken meer dan 50% in de bovenbouw lesgegeven. Begin juli 2014 heeft verweester besloten dat appellant per 1 augustus 2014 minder dan 50% van de structureel door hem te geven lessen werd toegedeeld in de bovenbouw, waarna aan appellant is medegedeeld dat hij op deze grond niet in aanmerking kwam voor het opwaarderen van zijn functie naar LD.

3. De standpunten van partijen.

Appellant doet een beroep op het entreerecht als bedoeld in artikel 5.2 van de CAO-VO.

De werkgever mag de schoolorganisatie zo inrichten als zij noodzakelijk acht voor een kwalitatief en financieel optimale onderwijsorganisatie. Daarbij moet de werkgever rekening houden met rechten en verplichtingen en moet zij transparantbeleid opstellen over de wijze waarop zij dat wil vormgeven. De enige motivering die verweester geeft om appellant niet meer dan 50% in de bovenbouw te laten lesgeven is geld. Er zou te weinig geld zijn om iedereen die structureel meer dan 50% in de bovenbouw lesgeeft een LD-functie te geven. Echter, omdat appellant vanaf 2009 meer dan de helft in de bovenbouw les geeft, werd de verwachting gecreëerd dat hij eveneens in het schooljaar 2014-2015 meer dan de helft van zijn uren in de bovenbouw zou lesgeven. Deze verwachting heeft verweester ten onrechte geschonden. Appellant beroept zich op een uitspraak van een (andere) commissie van beroep VO van 29 november 2013, waarin artikel 5.2 van de CAO-VO zo werd uitgelegd dat een docent vanaf 1 augustus 2014 recht heeft op een LD-functie als hij structureel, dat wil zeggen gedurende meerdere jaren voorafgaande aan 1 augustus 2014, voor meer dan 50% les heeft gegeven in de bovenbouw.

Op het verweer van verweester zal hierna worden ingegaan.

4. De beoordeling

De onderhavige beslissing moet worden aangemerkt als een beslissing tot het indirect onthouden van promotie, wat een van de voor beroep vatbare beslissingen is welke genoemd zijn in artikel 61 WVO en artikel 19, lid 1 van de CAO-VO. De commissie is daarom bevoegd om kennis te nemen van het beroep, dat ook tijdig is ingesteld.

Het gaat in dit geval om de vraag of verweester in redelijkheid kon besluiten aan appellant per 1 augustus 2014 minder dan 50% van zijn lessen binnen de structurele formatie in de bovenbouw toe te delen, met de bedoeling dat hij daardoor geen rechten kon ontnemen aan zijn entreerecht, terwijl hij al vele jaren lang meer dan 50% van zijn lessen binnen de structurele formatie les gaf aan de bovenbouw.

In de oude CAO bepaalde artikel 5.2:

'Vanaf 1 augustus 2014 heeft elke docent met een eerstegraads bevoegdheid, die structureel 50% of meer van zijn lessen geeft in één of meer van de jaren 4 en 5 HAVO en/of 4, 5 en 6 VWO recht op een LD-functie.'

In het onderhandelaarsakkoord van 15 april 2014 is overeengekomen om deze tekst in de per 1 augustus 2014 geldende CAO -voor zover hier van belang- te wijzigen als volgt:

'Vanaf 1 augustus 2014 heeft elke leraar met een eerstegraads bevoegdheid die 50% of meer van zijn lessen binnen de structurele formatie geeft in één of meer van de jaren 4 en 5 HAVO en/of 4, 5 en 6 VWO recht op een LD-functie.'

In een voetnoot wordt bepaald dat onder structurele formatie wordt verstaan formatie niet zijnde projectformatie en kortdurende vervanging minder dan een jaar.

De commissie is van oordeel dat voor de beoordeling van het onderhavige geval dient te worden getoetst aan de tekst van de per 1 augustus 2014 geldende CAO, nu deze bepalend is voor de rechtspositie van appellant vanaf deze datum.

Op grond van de tekst van deze Cao-bepaling, inclusief de voetnoot, mag duidelijk zijn dat aan appellant geen entreerecht toekomt omdat hij, hoewel eerstegraads bevoegd, vanaf 1 augustus 2014 minder dan 50% van zijn lessen binnen de structurele formatie geeft in de bovenbouw.

Dit zou anders zijn indien zou moeten worden geoordeeld dat verweerster niet heeft gehandeld als goed werkgever door per 1 september 2014, in afwijking van de vele jaren daarvoor, (net) iets minder dan 50% lessen in de bovenbouw aan appellant toe te delen, teneinde toepassing te kunnen geven aan de nieuwe Cao-bepaling om zodoende een promotie van appellant te voorkomen.

In verband hiermee overweegt de commissie als volgt.

Verweerster heeft ter zitting, onbestreden, aangevoerd dat op grond van een onlangs door haar ontvangen berekeningsmethode, voor haar school een percentage van 30% LD-docenten financieel haalbaar zou zijn, terwijl het percentage op dit moment al 39% bedraagt. Verder heeft de PMR zich met het door verweerster gevoerde beleid verenigd. Ten slotte heeft verweerster nog aangevoerd dat binnen de structurele formatie aan de school zes geschiedenisdocenten zijn verbonden, waarvan één docent een tweedegraads bevoegdheid heeft. Eén docent had al een LD-schaal, zodat in totaal vier geschiedenisdocenten, waaronder appellant, in aanmerking kwamen voor een LD-inschaling, indien zij meer dan 50% van hun lessen in de bovenbouw zouden geven. Er heeft een promotieprocedure plaatsgevonden waarbij de vier eerstegraads geschiedenisdocenten, waaronder appellant, waren betrokken. Uit deze procedure is één docent niet zijnde appellant benoemd in de LD-functie.

Onder voornoemde omstandigheden kan niet worden geoordeeld dat verweerster niet als goed werkgever heeft gehandeld door aan appellant minder lessen in de bovenbouw te geven en hem daardoor het entreerecht te ontnemen. Het door verweerster ten deze gehanteerde beleid kan niet als onbehoorlijk jegens appellant worden aangemerkt. De commissie tekent daarbij nog aan dat verweerster bij beslissingen naast de belangen van appellant ook rekening dient te houden met de belangen van de andere werknemers, wier promotiemogelijkheden door een eventuele positieve beslissing ten aanzien van appellant in negatieve zin zouden worden beïnvloed.

Een beroep, ten slotte, van appellant op de hiervoor genoemde beslissing van de commissie van beroep van 29 november 2013 gaat niet op. Deze beslissing is immers gebaseerd op een uitleg van het woord structureel in de oude tekst van artikel 5.2 van de CAO, maar deze bepaling is inmiddels zodanig verduidelijkt c.q. gewijzigd dat een beroep op de uitleg van artikel 5.2 van de CAO zoals die gold tot 1 augustus 2014 appellant niet (meer) kan baten.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 19 september 2014 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, W.G.A. van der Geest MA en mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturen organisaties, heeft mr. Boersen, overeenkomstig artikel 251, vierde lid van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, zich van stemming onthouden.